

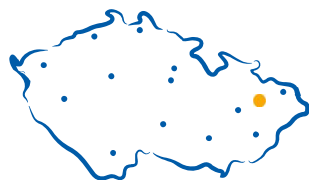

Řeka Odra u Mariaskály

Přes Oderské vrchy od Odry k Bečvě

Text a foto: Martin Janoška

Krásná a nezapomenutelná túra vede z údolí Odry přes Oderské vrchy do Moravské brány k řece Bečvě. Trasa má více variant a záleží jen na tom, co všechno chce člověk vidět a čemu dává přednost. Nižší popisovaná trasa má v maximalistické verzi cca 50 km, takže cestu doporučujeme rozdělit na dva dny. Ideální výchozí místo je železniční zastávka Heřmánky, nacházející se na trati Suchdol nad Odrou – Budišov nad Budišovkou.

Poutní místo Mariaskála

Od vlakové zastávky Heřmánky se vydáváme po zelené turistické značené trase (TZT) do údolí řeky Odry, směrem k 2 km vzdálenému poutnímu místu Mariaskála. Nezáročná cesta vede po místní komunikaci hlubokým a zalesněným údolím, jež navozuje pocit horské krajiny. Řeka teče v přírodním, nezregulovaném korytě, okolní příkré svahy pokrývají z velké části přirozené bukové lesy, místy až

pralesového charakteru. Hned za posledními domy míjíme vpravo u cesty přírodní památku Vrásový soubor u Klokočůvku, lidově nazývanou Dračí skála. Své jméno dostala podle sluje na úpatí tmavé zvrásněné břidlicové skály, v níž údajně sídlil drak. Tak to alespoň v minulosti vyprávěli rodiče svým dětem, aby při poutích u Mariaskály nezlobily. Nedaleké poutní místo Mariaskála (známé také pod názvem Panna Maria ve

skále) svým vzhledem připomíná slavné Lurdy a jeho přírodní charakter v zalesněné krajině u řeky mu dává silně romantický nádech. Oproti francouzskému poutnímu místu tu však bývá většinou pusto a prázdno. Zdejší pověst je zasažena do časů třicetileté války. Traduje se, že zde byl na přímělu Panny Marie zraněný císařský voják zachráněn před smrtí, když objevil záračnou vodu vyvěrající ze skály. Ta zde vytéká dodnes.

V 19. století tu vznikly dřevěné vanové lázně, dnešní služby turistům i poutníkům poskytuje malý hotýlek s příjemným posezením.

Větrné mlýny u Spálova a Partutovic

Zelené turistické značky nás dále vedou příkrým výstupem na náhorní pláň, kde se v mělkém úvalu rozkládá městyš Spálov. Na rozdíl od okolních převážně německých obcí tu mělo v minulosti výrazné zastoupení česky mluvící etnikum, které nebylo vysídleno ani po záboru Sudet v roce 1938, ani po roce 1945, kdy se Oderské vrchy odsunem Němců vylidnily. Spálov je ovšem pozoruhodný ještě něčím jiným. Historické listiny zde dokládají existenci celkem sedmi větrných mlýnů, přičemž pět z nich mlelo v roce 1875 současně. A ten jediný, jenž se zachoval do dnešních dní, je záro-

Větrný mlýn u Spálova

veň nejmenším větrným mlýnem u nás! Jeho zděná část ve tvaru kopolého kužele je vysoká 3,6 m, vnitřní průměr při zemi činí pouhých 2,9 m. Celková výška mlýna včetně střechy je asi 5 m. V poli volně stojící objekt je zrekonstruovaný a příležitostně využívaný pro

kulturní akce. Viditelný je z trasy turistické stezky, která směřuje na jihozápad do sousední Luboměře a pak se napojuje na modrou TZT do Potštátu. Nejhezčí větrný mlýn ovšem zkrášluje krajinu Oderských vrchů v Partutovicích, kterým se modře značená stezka

Vrásá v Oderských vrších

Mariaskála, někdy označovaná také jako Panna Maria ve skále